

Anarchista Mühsam

V roce 1923 napsal Žid-anarchista Erich K. Mühsam tyto verše:

*Strömt herbei, Besatzungsheere,
schwarz und rot und braun und gelb,
daß das Deutschtum sich vermehre,
von der Etsch bis an den Belt!*

*Schwarzweißrote Jungfernhemden
wehen stolz von jedem Dach,
grüßen euch, ihr dunklen Fremden:
sei willkommen, schwarze Schmach!*

*Jungfern, lasset euch begatten,
Beine breit, ihre Ehefrau'n,
und gebäret uns Mulatten,
möglichst schokoladenbraun!*

*Schwarze, Rote, Braune, Gelbe,
Negervolk aus aller Welt,
ziehet über Rhein und Elbe,
kommt nach Niederschönenfeld!*

*Strömt herbei in dunkler Masse.
und schießt los mit lautem Krach,
säubert die Germanenrasse,
sei willkommen, schwarze Schmach!*

Nehodláme se zde pokoušet o jejich tzv. „umělecký překlad“, ostatně s velkou pravděpodobností jej ještě dávno před devětaosmdesátým pořídil některý z jeho soukmenovců, pouze volně převyprávíme obsah.

Mühsam, někdejší člen ústřední rady první (tj. anarchisticko-radikální) Mnichovské republiky rad, vítá ze své cely v bavorském Niederschönenfeldu lednové obsazení Porúří spojeneckými vojsky, v jejichž koloniálních oddílech slouží barevní vojáci, a vyzývá je k dalšímu postupu („Vpadni sem, okupační armádo!“), neboť německví je prý od italské Adiže až po dánský Belt opět na vzestupu. Vojáky („tmavé cizince“) všemožných barev přitom rouhavě láká na spodní prádlo německých žen v říšských barvách („černo-bílo-rudé panenské košilky se hrdě třepotají z každé střechy“) a sní o jejich zhanobení („bud' vítána, černá potupo!“). Německým dívkám a ženám pak káže to, co jeho následovníci a mstitelé ve vojensky rozdrčeném a druhou velkou porážkou otřeseném národě postupně umnou propagandou prosadí div ne jako společenskou normu („Holky, manželky, roztáhněte nohy a nechte se oplodnit, porodte nám mulaty, čokoládově hnědé pokud možno!). Následně v protiněmeckém a protibělošském deliriu blouzní, že temná masa, „černošský lid z celého světa“, táhne přes Rýn a Labe, dorazí

do Niederschönenfeldu a za hlasitého třesku střelby germánskou rasu „očistí“.

Co snad v roce 1923 mohlo znít jako pustý žvást, dnes, o bezmála sto let později, politického piráta Mühsama vynáší do stavu velkých židovských proroků.

Ovšem také my máme své jasnozřivce. Jeden z nich, **Louis-Ferdinand Céline**, ve své *Skočné* (Rigodon, 1969) konstatuje, že „Evropa zašla u Stalingradu“:

„Poslechni si, jak to skončí! krev bílých v křížení neobstojí!...zčerná, zežloutne!...a je konec! (...) veškerý církve do jednoho pytle... Zánik, Zmar a spol...hebrejská, římská, reformovaná, *tutti frutti!*, ‚Liga pro křížení‘! a opona. (...) trvám na tom, že na velkém ‚gametovém bále‘, v tom celosvětovém rejdiváku, vyhrávaj vždycky černý, žlutý!...bílý pokaždý ostrouhaj, ‚štrejchnem to tělkou‘, už jsou šmrncnutý a maj po ptákách!...politika, rozklady, kecy!...jediná pravda je biologie!...za půl století, možná ani ne, bude Francie žlutá s černým lemováním...A běloši? Ty zůstanou jako folklor, budou dělat striptýz a tahat rikši.“ (přel. Anna Kareninová)

Antifašista Mühsam...

...a jeho fanoušci včera

a dnes.

Jeden svět.